

רע"פ 2787/22 - אברהיםאטרש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2787/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אברהיםאטרש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ג 19760-02-22 מיום 4.4.2022 שניתן על ידי כב' השופטים רם וינוגרד, שושנה ליבוביץ ותמר בר-אשר

בשם המבקש: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' וינוגרד, ש'ליבוביץ ות' בר-אשר) בעפ"ג 19760-02-22 מיום 4.4.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטא' סלע) בת"פ 31389-03-19 מיום 5.1.2022.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק), במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק; ועבירה של שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, המבקש שימש כמנהלה הרשום, בעל מניות ומנהלה הפעיל של חברת רולריז בע"מ (להלן: החברה), ואילו מר מאגד עפאנה (להלן: עפאנה), הגם שלא היה רשום כנושא משרה בחברה, שימש בפועל כמנהל פעיל בה, והפעיל את המבקש לצורך ביצוע העבירות נושא כתב האישום. על פי המתואר, עפאנה יצר קשר עם חברי כנופיה המפיצה חשבוניות מס פיקטיביות והשיג מהם חשבוניות כאמור על שם חברות שונות (להלן: החברות). בשנים 2012-2014, על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במע"מ של החברה, כללו המבקש, עפאנה והחברה בדיווחים למע"מ כמס תשומות את סכום המע"מ הנקוב ב-94 חשבוניות פיקטיביות על שם החברות, בסך של 2,514,808 ש"ח.

2. בהכרעת דינו המרשיעה מצא בית משפט השלום כי הן למבקש והן לעפאנה היה חלק פעיל בניהול החברה, גם אם לא באותה מידת אינטנסיביות ודומיננטיות, וכי שניהם ידעו על אודות הפעילות האסורה שבוצעה בה.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט על הערכים המוגנים; מידת הפגיעה בהם; נסיבות ביצוע העבירות, בהן, בין היתר, שיעור המס שלא הועבר לקופת המדינה ואי הסרת המחלוקת; מדיניות הענישה הנוהגת; והשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום. נוכח כל האמור, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין שנה לבין שנתיים וחצי שנות מאסר, לצד ענישה נלווית. במכלול נסיבות העניין מצא בית המשפט שלא להבחין בין המבקש לבין עפאנה, וקבע כי יש להשית עליהם עונש זהה, הממוקם בשליש המתחם. בהקשר למבקש הדגיש בית המשפט כי לא נמצאה הצדקה ליתן לו אפשרות לשתף פעולה עם שירות המבחן בהליך שיקומי, וזאת, בין היתר, נוכח התכחשותו המוחלטת לאחריותו למעשים. לפיכך, הטיל בית המשפט על המבקש ועל עפאנה, כל אחד, 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

4. המבקש ערער על גזר הדין וערעורו נדחה. ערעור עפאנה על הכרעת הדין וגזר הדין וערעור המדינה על גזר הדין נדחו אף הם. במכלול נסיבות העניין קבע בית משפט קמא כי לא נמצא פגם המצדיק את התערבותו בחומרת העונש. כן מצא בית המשפט כי אין לקבל את בקשת המבקש להפנותו לשירות המבחן פעם נוספת, כאשר התסקיר שהוגש לא הציע הצעה טיפולית; כאשר אף שירות המבחן התרשם מקושי מצד המבקש בקבלת אחריות על העבירות; ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת והראויה במקרים דומים.

5. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי, בה הוא שב על טענותיו לפני בית משפט קמא. המבקש מלין, בעיקרו של דבר, על אי שליחתו לקבלת תסקיר משלים; על כך שלא ניתן המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות ולחלקו היחסי בביצוע העבירות; ועל כך שבית המשפט לא חרג מהמתחם מטעמי שיקום.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5070/17 אבו חמיד נ' מדינת ישראל (4.7.2017)). יתר על כן, כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת העונש, כבענייננו, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת

או הראויה בעבירות דומות (רע"פ 6779/19 מפארג'ה נ' מדינת ישראל (27.10.2019)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, על אף האצטלה העקרונית אותה ניסה המבקש לשוות לה. ממילא נראה אף כי עונשו אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (ראו והשוו, למשל: רע"פ 6781/18 סלימאןסאמר בע"מ נ' מדינת ישראל (1.11.2018); ורע"פ 5140/19 חב' אמוקו לשמנים ודלק בע"מ נ' מדינת ישראל (22.10.2019)).

8. הרבה למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות גם לגופה. בניגוד לטענת המבקש, הרי שהערכאות קמא נתנו את המשקל ההולם למכלול הנסיבות הצריכות לעניין, לרבות לשיקולי הענישה השונים, וקבעו, בצדק, כי אין להבחין בינו לבין עפאנה בגזירת העונש וכי אין מקום להורות על שליחת המבקש לקבלת תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן. למותר לציין, כי ממילא אין למבקש זכות קנויה שייערך תסקיר בעניינו (רע"פ 5216/20 עלקם נ' מדינת ישראל (6.8.2020)).

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' באייר התשפ"ב (2.5.2022).

ש ו פ ט